

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД
Кж 1 27/17
дана 15.03.2017. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија: Сњежане Лековић, председника већа, Љубомира Бачића и Светлане Томић-Јокић, чланова већа, са записничарем Мартином Милутиновић, у кривичном предмету **оптужених: АА** из ..., кога брани адвокат Милан Елек из Сомбора, због продуженог кривичног дела, недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 33. и 61. Кривичног законика (КЗ), **ББ** из ..., кога брани адвокат Бранимир Митровић из Сомбора, из Сомбора, кога брани адвокат Бранимир Митровић из Сомбора, **ВВ** из ..., кога брани адвокат Бранимир Митровић из Сомбора, **ГГ** из ..., кога брани адвокат Александра Лончаревић из Апатина, **ДД** из ..., кога брани адвокат Владимир Симин из Апатина, због кривичног дела, недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 3. у вези става 2 и у вези члана 33. КЗ, **ЂЂ** из ..., кога брани адвокат Душан Вукобратовић из Сомбора, **ЕЕ** из ..., кога брани адвокат Наталија Миљевић из Сомбора, због кривичног дела, недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 3. у вези става 2. и у вези члана 35. КЗ, **ЖЖ** из ..., кога брани адвокат Драган Коњевић из Сомбора, због кривичног дела, недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 2. у вези става 1. и у вези члана 33. КЗ, одлучујући о жалбама оптужених-лично: ЂЂ, АА, ВВ и ББ, и бранилаца оптужених: ЂЂ, АА, ГГ, ДД и ЕЕ, изјављеним против пресуде Основног суда у Сомбору К 389/13 од 05.09.2016. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 447 Законика о кривичном поступку (ЗКП) дана 15.03.2017. године у одсуству уредно обавештених: Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, браниоца оптуженог АА, адвоката Милана Елека и оптужених, ВВ и ББ, а у присуству: оптуженог АА и браниоца оптужених, ББ и ВВ, адвоката Бранимира Митровића из Сомбора, једногласно је донео следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ се као неосноване жалбе: оптужених-лично ЂЂ и АА, као и њихових бранилаца, оптужених-лично, ВВ и ББ и бранилаца оптужених: ГГ и ДД, а пресуда Основног суда у Сомбору К 389/13 од 05.09.2016. године, у односу на ове оптужене **ПОТВРЂУЈЕ**, док се **УСВАЈАЊЕМ** жалбе браниоца оптуженог ЕЕ, у

односу на овог оптуженог, пресуда УКИДА и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом, оптужени су оглашени кривим што су у време, месту и на начин као у изреци пресуде учинили и то:

-опт. АА једно продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци

-опт. ББ кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 33 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и која ће се издржавати у просторијама у којима станује са електронским надзором

-опт. ВВ кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 33 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године

-опт. ГГ, кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 33 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и која ће се издржавати у просторијама у којима станује са електронским надзором

-опт. ДД кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 33 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и која ће се издржавати у просторијама у којима станује са електронским надзором

-опт. ЂЂ, кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 35 КЗ, као помагач, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и која ће се издржавати у просторијама у којима станује са електронским надзором

-опт. ЕЕ, кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 35 КЗ, као помагач, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и која ће се издржавати у просторијама у којима станује са електронским надзором

-опт. ЖЖ, кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи као саизвршилац из чл. 350 ст. 2 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, изречена му је условна осуда, утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године са роком проверавања у трајању од 3 (три) године.

На основу чл. 350 ст. 5 КЗ, према оптуженима је изречена мера безбедности одузимање предмета из чл. 87 КЗ који су побројани у изреци пресуде, док ће одлуку о трошковима поступка суд донети након што прибави потребне податке.

Против пресуде, жалбе су изјавили:

-бранилац опт. АА, из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се преиначи и оптужени ослободи од оптужбе.

У жалби се наводи да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП, није јасно ко је од окривљених и колико исплатио, ко је остварио имовинску корист и у ком износу. Учињена је и битна повреда из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП није јасно чиме се утврђује постојање претходног договора, та је он обухватао да ли су у њему учествовали сви оптужени или неко од њих. Нејасно је како се утврђује постојање групе, ко је чини и да ли су оптужени свесни деловања у групи. Што се тиче одлуке о казни, она би морала бити одређена у краћем трајању.

Што се тиче навода жалбе, који се односе на постојање групе, оптуженима се и не ставља на терет да су кривично дело извршили у групи, већ као саизвршиоци, о чему ће бити речи, обзиром да је ово заједнички навод свих жалби.

-опт. АА лично, из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда преиначи и донесе пресуда којом ће се оптужени ослободити или да се пресуда укине и предмет врати на поновно суђење. Оптужени такође указује да је изрека неразумљива, суд је релевантне чињенице утврдио на основу исказа оптужених и сведока датих у полицији, околност да се у ранијој фази поступка другачије говорило, суд тумачи жељом да се избегне кривична одговорност, па а ако је то тачно, свој став мора образложити, изостала је оцена доказа. Суд је био дужан да утврди битне елементе саизвршилаштва, да се на јасан начин определи о постојању свести о заједничком деловању, а не даје се ни један једини одговор на ово кључно питање, потребно је да се тачно и недвосмислено утврдио улога сваког од оптужених. Кривично дело је остало у покушају, лица која су дошла у ... нису прешла границу, предомислили су се и добровољно одустали од илегалног преласка.

У односу на тач. 2 изреке, оптужени наводи да је пружио доказе да се у време извршења кривичног дела налазио у ..., што суд тумачи да је требао да се нађе са лицима које илегално прелазе границу и да је требао да се са њима нађе, а према оптужници, те људе је требао дочекати у ....

-опт. ББ лично, из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји, побијана пресуда преиначи и он ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати на поновно суђење. Оптужени наводи да је изрека пресуде неразумљива, нема образложења нити одговора по питању инкриминације из чл.33 КЗ, лица нису прешла у ..., добровољно су одустала од преласка границе, Помагао је људима да нађу смештај у ..., поступио је као професионалац, таксиста је, и ни на који начин није учествовао у организацији преласка државне границе. Забуну уноси име ББ, јер је то име и опт. ГГ, па је суд у више наврата погрешно утврдио неке ствари у односу на њега.

-опт. ВВ лично, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда преиначи окривљени ослободите од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати на поновно суђење, односно да се донесе одлука којом ће се одредити да се казна затвора извршава у кућним условима. Оптужени указује да је изрека пресуде неразумљива, на недостатак образложења у вези инкриминације из чл.33 КЗ, да су лица, која су остављена на некој пољани, добровољно одустала од преласка у ..., да границу нису ни прешли, па су чињенични наводи како оптужнице, тако и изреке пресуде у супротности са

чињеничним наводима из образложења. Није јасно на основу којих утврђених чињеница је практично најстрожије кажњен, обзиром да је процесуиран само за тач. 1. Суд није са довољном пажњом применио чл. 54 КЗ, од почетка је признао извршење кривичног дела, није опструисао суђење, није умањивао своју одговорност. Што се тиче осуђиваности у ..., тачно је да је вођен поступак због сумње на извршење кривичног дела, али од тог нема ништа.

-бранилац опт. ГГ, из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда преиначи, оптужени ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати на поновно суђење. У жалби се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, у радњама оптуженог нема елемената кривичног дела, кривично правна одговорност се заснива једино на индицијама. Оптужени је таксиста, у природи његовог посла је да превозом људе, по позиву, он је лица довезао из ..., једанпут од ... до центра, и једанпут до .... Нејасно је због чега се оптужени оглашавају кривим за чл.350 ст.3 КЗ, не може се радити о саизвршилаштву, недостаје свест, оптужени се међусобно не познају. Приликом одмеравања казне нису правилно цењене олакшавајуће и отежавајуће околности.

-бранилац опт. ДД, из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се преиначи у корист жалиоца. У жалби се наводи да у списима не постоји ни један доказ о кривици његовог брањеника, једино што га повезује са осталим оптуженима је то што је превезао одређена лица од ... до ..., није знао ко су лица, то није ни морао да зна. Сам чин превоза људи макар они били и илегално у Србији или макар имају намеру да илегално пређу границу, не представља кривично дело, за то је потребна кривица, умишљај да се омогући недозвољен прелаз државне границе ради остварења одређене користи. Након што је лица оставио испред објекта ..., оптужени нема никаквих контаката са овим кривичним предметом ни на било који начин. Није јасно који део новца је припао оптуженом.

-бранилац опт.ЂЂ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе. Бранилац наводи да су на стр.29 пресуде, образлаже да су докази о кривици његовог брањеника изведени на основу саслушања сведока, људи са ..., који нису саслушани на главном претресу чиме је ускраћено право на одбрану, могућност да одбрана провери исказе постављањем питања, испитивањем сведока. Опт. ЂЂ није власник куће, он је подстанар и не може давати на употребу или коришћење просторије, па тиме не може бити ни помагач, за договор око смештања потребан је и довољан само власник куће, а оптужени то није. Казна је престога није у складу са његовом минорном улогом, могао се применити институт ублажавања казне.

-опт.ЂЂ лично, због погрешно утврђеног чињеничног стања, без жалбеног предлога. У жалби наводи да ни један од сведока нити од оптужених нису рекли да су га било када видели, као ни ЕЕ у чијој је кући био као подстанар.

-бранилац опт. ЕЕ, због свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји, првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати на поновно суђење. У допуни жалбе, бранилац захтева обавештење о одржавању седнице већа. Бранилац наводи да суд није утврдио присутност оптуженог приликом договора са опт. АА, нити његово учешће у

договорима и исплати 100 евра. Име оптуженог се једино наводи у исказу опт. АА који је рекао да је опт. ВВ отишао код ЂЂ, да је кућа власништво ЕЕ, који је из ње и изашао и овог увео у кућу, која је подељена на два стана, у једном је опт. ЕЕ, у другом опт. ЂЂ. Опт. ЕЕ ни физички, имајући у виду опис, не може бити и није лице о којем говори опт. ВВ, те се прилаже фотокопија личне карте са фотографијом. Уколико суд ипак сматра да је оптужени крив, он је помагач и казна је престрога, нема отежавајућих околности, једино олакшавајуће.

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду је, у свом писаном поднеску Ктж 40/17 од дана 16.01.2017. године, предложио, да се жалбе бранилаца оптужених и оптужених лично, као неосноване одбију, а првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа у смислу члана 447. ЗКП, у одсуству уредно обавештених: Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, браниоца оптуженог АА, адвоката Милана Елека и оптужених, ВВ и ББ, а у присуству: оптуженог АА и браниоца оптужених, ББ и ВВ, адвоката Бранимира Митровића из Сомбора, на којој је размотрио целокупне списе овог кривичног предмета заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, ставом и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, те након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, сходно одредби члана 451. став 1. ЗКП, налази следеће.

Жалбе оптужених-лично ЂЂ и АА, као и њихових бранилаца, оптужених-лично, ВВ и ББ и бранилаца оптужених: ГГ и ДД су неосноване.

Жалба браниоца опт. ЕЕ је основана.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, сем браниоца опт. ЕЕ, по налажењу Апелационог суда, изрека побијане пресуде је разумљива, није противречна разлозима пресуде и у образложењу пресуде и у образложењу пресуде дати су јасни потпуни и непротивречни разлози о свим битним чињеницама значајним за решење ове кривично правне ствари а у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда и о одлучним чињеницама не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде и садржини исправа и записника и исказима датих током поступка и самих тих исправа и записника, па се стога као неосновани оцењују жалбени наводи оптужених и њихових бранилаца да је првостепена пресуда донета уз битне повреде кривичног поступка.

Наводи у жалбама, оптужених и њихових бранилаца, сем жалбе браниоца опт. ЕЕ, којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оцењени су од стране Апелационог суда као неосновани, јер је првостепени суд извео све доказе неопходне да се правилно и потпуно утврде чињенице од значаја за доношење законите и правилне одлуке, правилно је ценио и вредновао, како сваки доказ појединачно, тако и све заједно у смислу члана 419 став 2 ЗКП, на основу којих је правилно утврдио све чињенице које су од значаја за пресуђење, дајући потпуне и за овај суд прихватљиве разлоге у којима је претходно анализирајуће све доказе и изнете одбране оптужених, јасно образложио коју одлучну чињеницу из којих доказа је утврдио, па у склопу тога оцењујући исказе оптужених, образложио у ком делу се одбране оптужених прихватају а у ком не, а жалбени наводи одбране у погледу овог жалбеног основа своде се на другачију оцену изведених доказа.

Такође правилно се цене искази саслушаних сведока ... националности, који су саслушани пред истражним судијом, бранилац, адв. Митровић, је предложио да се исти позову на главни претрес, првостепени суд је то покушао, сведоци су непознати на адресама на које је вршена достава, а суд је решењем од 30.08.2016. године одбио предлог одбране да се исти поново позивају и саслушају, јер су недоступни органима гоњења, па њихови искази су, уз сагласност странака прочитани на главном претресу од дана 30.08.2016. године.

Надаље, кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 1 КЗ, чини ко без прописане дозволе пређе или покуша да пређе границу Србије, наоружан или употребом насиља. Према ст. 2 истог члана, кривично дело чини ко у намери да себи ли другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољени прелаз границе или недозвољен боравак или транзит кроз Србију. У овом ставу је прописан други облик овог кривичног дела, а то је омогућавање другом недозвољеног прелажења државне границе, а радња би била довођење до границе, прихватање при преласку, прикривање у близини границе, док се не изврши прелаз и др.управо оне радње које су оптужени извршили као саучесници, сем опт. ЕЕ и ЋЋ, које оптужба терети као помагаче. Став 3 истог члана говори о случају када је кривично дело учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја, или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољени прелаз државне границе Србије, боравак или транзит омогућава, или је кријумчарен већи број лица.

Оптуженима се ставља на терет извршење кривичног дела из ст.3, у вези ст. 2 цитираног члана, али не да су кривично дело учинили у групи, већ, а како то јасно у изреци стоји, да су омогућили да недозвољено пређу границу Србије, већем броју лица, конкретно 9 лица, а да су то учинили како би себи и другом прибавили имовинску корист, чија висина није спорна, уз напомену да висина није квалификаторна околност, у овом случају ни од значаја за другачије пресуђење. Стога, неосновани су жалбени наводи који се баве питањем постојања групе, као и наводи да се ради о добровољном одустанку. Разлог зашто су се кријумчарена лица вратила у ..., а како то наводи сведокиња ЗЗ, је болесно дете које је било са њима, да њен муж има сломљену ногу, да је у питању тежина детета и немогућност да се оно подигне, сведок ИИ, отац детета, објашњава исто, да дете нису могли подићи, да је било хладно, да су његовог сина ставили на земљу, али и то да је назвао ЈЈ, да их врати назад, с тим, да је он остао код тога да пређе границу, а запретио је да ако их не врате и не пребаце преко границе, да ће обавестити Полицију. Очигледно је да нису оптужени ти који одустали од извршења кривичног дела, а од преласка границе нису одустала ни кријумчарена лица, што произлази из чињенице да се она смештају у ... и да се чека нови моменат да се граница нелегално пређе.

Такође, нису од значаја наводи жалби да кријумчарена лица нису прешла границу републике Србије, могућ је покушај овог кривичног дела имајући у виду одредбе чл. 30 КЗ, као и висину запрећене казне, а за ст. 3 цитираног члана, запрећена је казна затвора у трајању од једне до десет година.

Неосновани су и жалбени разлози којима се оспорава утврђење првостепеног суда да су оптужени извршили кривичноправне радње у саизвршилаштву.

Ово стога што одлучне чињенице о постојању претходног договора произилазе управо из одбране опт. ВВ, одбране опт. ББ, из исказа сведока ИИ, КК, ЛЛ, ЈЈ, ММ.

Из исказа сведока ЉЉ јасно произлази да се он на ... договорио са лицем по имену НН да их он пребаци у ..., што је НН прихватио, наплатио 1.500,00 евра. Сведок са породицом долази у ..., од НН је добио број телефона на који треба да се јави што је и учинио, ради се о броју телефона опт. ББ, и након договора, у ... долазе оптужени ББ и ДД. Из чињенице да је сведок имао број телефона, из чињенице да му је број дао НН који се бави пребацивањем лица преко границе, из чињенице да НН зна шта сведок намерава, очигледно је да НН сведока повезује са људима у које има поверење, који знају каква је намера ..., јер нема никаквог разлога да ... не ангажују таксисту из ..., сем ако то за њих не би представљао ризик откривања њихових намера.

Ово произлази из одбране опт. ББ. Оптужени јесте извршио превоз кријумчарених лица од ... до ..., заједно са опт. ДД, али ту се њихово ангажовање не завршава. Оптужени им траже и налазе одговарајући смештај, што је све мимо делатности којима се они баве, за такво понашање и ангажовање не постоји ни један други разлог, сем да су оптужени морали знати, а ради даљег тока догађаја, где се ... налазе. Опт. ББ и даље одржава контакте са ..., он прима новац у износу од 2.800,00 евра, зна чији је то новац, зна каква је сврха и намена новца, он позива „ЉЉ" који није успео да остане у ..., иако је прешао границу“, сам исказује: „због спорних 600 евра, био сам у страху да ... могу да посумњају да смо их преварили“, при томе говори у множини, а све ово потврђује опт. ВВ, који има улогу да ступи у контакт са лицем под надимком ЊЊ, што и чини, ради се о уходаном начину, он прелази границу, одлази у ..., ступа у контакт са ЊЊ, оставља му се новац, уговора начин преузимања ... након преласка границе. На крају, опт. ВВ, записник од 23.09.2010. године, стр. 23 списка, наводи да га је опт. ББ питао за особу која би могла ... илегално пребацивати у .... Опт. АА је ишао ради договора са ЊЊ у ..., он објашњава где ће се ... превести, у ... се новац и предаје, прелазак уговора. Након тога, оптужени ВВ, ГГ и АА, по претходном договору са ЊЊ, у договорено време одвозе ... у близини границе и тамо их остављају. Из исказа опт. ВВ, јасно произилази да он тачно зна шта ради, шта раде остали, коју радњу предузима сваки од оптужених, и то су радње којом се битно доприноси извршењу кривичног дела, од превоза до ..., смештаја, избегавања непотребног појављивања ... како у ..., тако и у ..., (они дају новац за куповину хране и допуне за мобилне телефоне), превоза до места са којег ће се прећи граница, до стварања услова за прихват ... у ..., те враћања истих у ... ради даљег договора о поновном недозвољеном прелазу државне границе, све радње оптужених су међусобно функционално повезане са делатношћу других учинилаца, једна другу допуњавају, својим радњама доприносе извршењу кривичног дела, а у прилог реченом, иде и одбрана опт. ВВ, на стр. 24 списка. Код оптужених постоји свест о заједничком деловању, они га хоће као заједничко, а тиме и као своје. Између оптужених постоји субјективна веза-претходни договор о заједничком деловању, радње су синхронизоване временски, као и објективна веза, њихове радње представљају целину, сваки од оптужених има своју улогу, а није ни неопходно да се они међусобно познају. При томе, за постојање саизвршилаштва и није неопходан изричит договор између оптужених, саизвршиоци својим радњама понашањем могу показати да се саглашавају са радњама саоптужених.

У односу на опт. ЋЋ, правилно првостепени суд налази да се у његовим радњама стичу битни елементи кривичног дела из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 3 у вези чл. 35 КЗ. Оптужени је умишљајно допринео извршењу кривичног дела, прима девет лица, који не знају или слабо знају српски језик, место у ком оптужени живи, ..., налази се на самој граници са ..., па ако су ово и могле бити само индиције у погледу сазнања оптуженог какве су намере ..., треба се ценити исказ сведока ЉЉ, записник од 28.09.2010. године, када каже: “ЈЈ нас је одвезао у неку кућу у која је била мала само са два кревета и ту је био неки КК, који се упознао самном, он је мршав, стар, пијанац и он

нам је рекао да не излазимо из куће да нас неко не види.... Тај КК је знао да ми треба да нелегално пређемо у ...". Из исказа сведока јасно произилази да опт. ЂЂ омогућава извршење кривичног дела, ствара услове за настанак последице, тачно зна о чему се ради, опрезан је, упозорава сведоке ... да се не крећу да их неко не види, за шта не постоји ни један други разлог, сем страха од откривања намере преласка државне границе. На крају, али не мање битно, опт. ЂЂ не плаћају ..., већ њега треба да плати ЈЈ, а опт. ЂЂ се су дали 10 евра како би им он набавио храну, мада их нико не спречава да то ураде лично, и једини разлог је страх да не буду виђени. Није спорно да се налази соба са два кревета, о којима говоре сведоци, налази се у делу куће које користи опт. ЂЂ.

У односу на тач. 2 изреке, чињенично стање првостепени суд је утврдио правилном оценом одбране опт. ЖЖ, исказа сведока ОО и ПП, коју су појаснили начин на који су требали бити пребачени преко границе, као и начин, време место и динамику исплате по обављеном послу, месту где је исплата требала бити извршена, из чега првостепени суд правилно утврђује разлоге одласка опт. АА у ..., о томе даје ваљане и уверљиве разлоге, које прихвата и овај суд, а жалиоца на њих упућује. Првостепени суд је ценио наводе опт. ЖЖ, о начину давања одбране пред полицијом, наводима да у полицији није рекао то што је констатовано у записнику, на ове околности је позван и саслушан бранилац овог оптуженог по службеној дужности, адвокат Горан Бурсаћ, који се на наводе оптуженог изјаснио, описао начин давања одбране, упозорења, сачињавања и потписивања записника, обављања поверљивог разговора, евентуалних примедби на садржину од стране оптуженог, сведок и оптужени су суочени, и правилно првостепени суд поклања веру исказу сведока Бурсаћа, о чему такође даје ваљане разлоге.

Према томе, Апелациони суд налази, да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективно обележје кривичног дела, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа сваког од оптужених према учињеном делу, и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио Кривични закон, када је нашао да су се у радњама оптужених, стекла сва законска обележја кривичног дела за која су оглашени кривим.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд налази, да је првостепени суд приликом одмеравања казни оптуженима, правилно утврдио све околности које у смислу члана 54. КЗ утичу да казна буде већа или мања, како је то наведено за сваког од њих појединачно на страни 32 образложења побијане пресуде, дао им значај који оне објективно заслужују у овом предмету, оптужене, сем опт. АА, осуђује на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, коју ће опужени, сем опт. ВВ издржавати у смислу чл. 45 КЗ, изречена казна је у висини запређеног минимума, олакшавајуће околности које на страни оптужених налази првостепени суд, ни појединачно ни у својој укупности нису и не могу бити нарочито олакшавајуће околности, а тиме разлог примене чл.56 и 57 КЗ. У односу на опт. ВВ, супротно наводима жалби, првостепени суд не цени као отежавајућу околност осуђиваност, односно вођење поступка у ..., већ осуђиваност по пресуди Општинског суда у Бачкој Тополи.

Приликом одмеравања казне опт. АА, првостепени суд је ценио као отежавајућу околност његову ранију осуђиваност, кривично дело је учинио са две радње извршења, па га је осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци.

Стога, Апелациони суд налази, да су овако одмерене казне затвора сваком од оптужених појединачно, сразмерне тежини извршеног кривичног дела и степену кривице оптужених, којима ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42. КЗ, због чега се супротни наводи жалби бранилаца и оптужених оцењују, неоснованим и неприхватљивим.

Ваља указати на следеће.

Првостепени суд је оптужене огласио кривим због кривичног дела из 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 33 односно 35 КЗ, при томе, само делимично примењује одредбе ст. 5 истог члана и одузима ствари које су описане у изреци, мада је би у обавези одузети и ... возила која су употребљена за извршење кривичног дела, но, у недостатку жалбе јавног тужиоца, Апелациони суд у овом смислу није могао интервенисати.

У односу на опт. ЕЕ, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП. Наиме, побијаном пресудом оптужени оглашен је кривим да је у време и на начин описан у изреци побијане пресуде, извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 у вези чл. 35 КЗ, као помагач. Првостепени суд овакво своје утврђење заснива превасходно на исказу опт. ВВ. Првостепени суд не даје разлоге о одлучним чињеницама у погледу кривице опт. ЕЕ. На стр. 29 пресуде, образлаже да је јасно како је опт. ВВ исказао да је разговарао са газдом и да управо описује опт. ЕЕ, као газду. Но, опт. ВВ тражи опт. ЂЂ, не опт. ЕЕ, а из чињенице да је опт. ЕЕ власник, не може се извести закључак да је извршио кривично дело, (као и супротно, да чињеница подстанарства, не искључује кривицу опт. ЂЂ). Поготово је споран опис који даје опт. ВВ, а првостепени суд закључује да се ради о опт. ЕЕ, уз наводе да се ради о човеку ... година, кратке косе, који је просед, са брадом старом неколико дана. Надаље, првостепени суд утврђује да опт. пита управо опт. ЕЕ, да ли ти људи, ..., могу да преспавају пар дана, опт. ЕЕ на то пристаје, опт. ВВ(ВВ) му даје 100 евра и није јасно каква је улога опт. ЕЕ у свему томе, њега нико и не тражи, нико га ништа и не пита, новац не прима, нити он даје било какво одобрење дозволу да ... спавају у његовој кући. Опт. ЂЂ у свом исказу, стр. 402 списка, каже да он и опт. ЕЕ имају подељене станове, да су „ти људи били у соби до улице, а та соба припада делу куће који сам ја користио.“

Имајући у виду чињеницу да суд своју одлуку може засновати само на чињеницама у чију је извесност потпуно уверен, то је првостепени суд био дужан да изведе и друге доказе, и у светлу напред наведеног, по оцени овог суда, за сада не може у потпуности поклонити вера.

Овај суд није обавештавао браниоца овог оптуженог о седници већа, обзиром да је такав захтев није благовремено поднет.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка на које му је решењем указано, имати у виду и друге наводе изјављене жалбе, те ће извести све доказе које је извео у ранијем поступку и нове, па ће након свестране и правилне оцене свих изведених доказа утврдити све одлучне чињенице од значаја за утврђивање кривичне одговорности окривљеног, а о чему ће за своје чињеничне и правне закључке дати јасне, потпуне и међусобно повезане разлоге прихватљиве и за овај суд.

Имајући у виду речено, на основу чл. 457 и 458 КЗ, одлучено је као у изреци.

Записничар

Мартина Милутиновић

Председник већа судија

Сњежана Лековић